

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntaxis Historiæ Evangelicæ

Cope, Alan

Lovanii, M.D.LXXII.

82. Prouerbiū de pastore in ouile per ostium intrante, & aliorum
ascendente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47925)

S. Mattheus	S. Marcus	S. Lucas.	S. Iohannes.
			<p>In hoc enim mirabile est quia vos nescitis unde sit, & aperuit meos oculos. factus autem quia peccatores Deus non audit: sed si quis Dei cultor est, & voluntate eius facit, hunc exaudit. A seculo non est auditus, quia quis aperuit oculos cæci nati. Nisi esset hic a Deo, non poterat facere quicquam. Responderunt, & dixerunt ei, In peccatis natus es totus, & tu doces nos? Et eiecerunt eum foras. Accidit Iesus quia eiecerunt eum foras: & cum inuenisset eum, dixit ei, Tu credis in filium Dei? Respondit ille, & dixit, Quis est Domine, ut credam in eum? Et dixit ei Iesus, Et vidisti eum: & qui loquitur tecum, ipse est. At ille ait, Credo Domine. Et prociens adoravit eum. Et dixit ei Iesus, In iudicium ego in hunc mundum veni: ut qui non vident, videant, & qui vident, cæci fiant. Et audierunt quidam ex Phariseis qui cum ipso erant, & dixerunt ei, Numquid & nos cæci sumus? Dixit eis Iesus, Si cæci essetis, non haberetis peccatum, nunc verò dicitis, Quia videmus. Peccatum vestrum manet. * 81.</p>

CAP. 82. Proverbum de pastore in ovile per ostium intrante, & aliorum ascendente. Iohan. 10. * 81.

S. Mattheus	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
			<p>Amen, amen dico vobis, qui non intrat per ostium in ovile ovium, sed ascendit alicunde: ille fur est & latro. Qui autem intrat per ostium, pastor est ovium. Huic ostium aperit: & oves vocem eius audiunt, & proprias oves vocat nominatim, & adducit eas. Et cum proprias oves emiserit, ante eas vadit: & oves illum sequuntur, quia sciunt vocem eius. Alienum autem non sequuntur, sed fugiunt ab eo: quia non</p>

S. Matthæus

S. Marcus

S. Lucas.

S. Iohannes.

nouerūt vocē alienorū. Hoc prouerbiū dixit eis Iesus. Illi autē nō cognouerunt quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterū Iesus, Amē, amē dico vobis, quia ego sum ostiū ouīū. Omnes quotquot uenerūt, fures sunt & latrones: sed nō audierūt eos oues. Ego sum ostiū. Per me si quis introierit, saluabitur: & ingredietur & egredietur, & pascua inueniet. Fur nō venit nisi ut furetur, & mactet, & perdat. Ego ueni ut vitā habeant, & abundantius habeāt. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animā suā dat pro ouibus suis. Mercenarius autē & qui non est pastor, cuius nō sunt oues pprie, uidet lupū uenientē, & dimittit oues, & fugit: & lupus rapit, & dispergit oues. mercenarius autē fugit, quia mercenarius est: & non pertinet ad eum de ouibus. Ego sum pastor bonus: & cognosco meas, & cognoscunt me meæ. Sicut nouit me pater, & ego agnosco patrem: & animā meam pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo quæ nō sunt ex hoc ouili: & illas oportet me adducere, & uocem meam audient, & fiet vnū ouile & vnus pastor. Propterea me diligit pater quia ego pono animā meam, ut iterum sumam eam. Nemo tollit eam à me: sed ego pono eam à me ipso. & potestatem habeo ponendi eā: & potestatem habeo iterū sumēdi eā. Hoc mādātum accepi à patre meo. Dissensio iterum facta est inter Iudæos propter sermones hos. Dicebāt autē multi ex ipsis, Dēmoniū habet & insanit: quid eū auditis? Alij dicebāt, Hęc uerba nō sunt dēmoniū habentis. nunquid dēmoniū potest cæcorum oculos aperire? * 96. P 3 Cap.